

støttelse til Ikke-Familieforsørgere kun ydes efter Kommunalbestyrelsens derom trufne Beslutning. Jeg maa have Lov til at minde om, at der fra radikal Side var stillet et Ændringsforslag under Lovens Behandling i Landstinget, som gik ud paa, at Kommunalbestyrelserne skulde kunne bestemme, om og i hvilket Omfang Hjælp kan ydes til Ikke-Forsørgere gennem Fonden. Denne Bestemmelse fandtes i Lovforslaget, da det vendte tilbage fra Landstinget til Folketinget, men ved Forhandlingerne om en Overenskomst, som førtes, medens Sagen var til Behandling her, udgik den, og man har da, har jeg set, fra forskellig Side ment, at ved denne Bestemmelses Bortfald var ogsaa bortfaldet Berettigelsen til at give Kommunalbestyrelserne den Indflydelse paa Hjælpen til de unge, som er indeholdt i Bestemmelserne i Cirkulæret af 21. Marts.

I denne Sammenhæng vil jeg bemærke, at saavel medens Forhandlingen om Overenskomsten førtes, som ogsaa under Forhandlingerne i dette høje Ting ved eneste Behandling af Lovforslaget gjorde jeg udtrykkelig opmærksom paa, at Bortfaldet af denne Ændring i Virkeligheden ikke indeholdt nogen som helst Realitet, men var af fuldkommen formel Art. Jeg sagde derimod følgende: „Denne Bestemmelse er taget ud, men under den Forhandling, som har fundet Sted om disse Ændringer, er det udtrykkelig fra min Side betonet, at naar dette Punkt fjernes, er det af Hensyn til, at det i Stykke 2 i 1ste Punktum i samme Paragraf udtrykkelig siges, at de heromhandlede Understøttelser skal ydes med overvejende Hensyn tagen til vedkommendes Forsørgerpligter, og endvidere under Henviisning til Stykke 5 i dets nye Form, som lægger det i Indenrigsministerens Haand efter Indstilling fra Arbejdsnævnet at fastsætte de nærmere Regler, og herved har man da villet tilkendegive, at det ikke var Hensigten at tage den Indflydelse bort fra Kommunerne, som disse hidtil har haft paa dette Forhold. Jeg finder Anledning til at udtale dette for at forebygge Misforstaaelse“. Det turde derigennem tilstrækkelig klart og tydeligt være udtalt, hvad der var Fler-tallets og hvad der var min Opfattelse af Virkningen af denne Bestemmelses Bortfald, og naar man den Gang fra andre Partiers Side ikke har gjort Indsigelse mod

denne Opfattelse, synes jeg, man med Rette kan sige, at nu er det i hvert Fald for sent.

Det ærede Medlem Hr. Staining har, som nævnt, ogsaa gjort Indsigelse mod den Bestemmelse i Cirkulæret af 21. Marts, som muliggør for Kommunalbestyrelserne at undlade at udbetale ekstraordinær Arbejdsledsunderstøttelse, naar Kommunalbestyrelserne kan tilbyde eller der paa anden Maade tilbydes Arbejde „til en efter Hjælpekassens Skøn passende Løn, forudsat at de paagældende efter Hjælpekassens Skøn i øvrigt evner at udføre vedkommende Arbejde“. Jeg har allerede tidligere under min Tale henledt Opmærksomheden paa de Udtalelser i Bemærkningerne til Bestemmelserne i §31, Bestemmelser, som ikke blev forandret under Rigsdagens Behandling af Lovforslaget, hvorefter en saadan Arbejdsydelse kan træde i Stedet for Understøttelsesydelse. Jeg finder i øvrigt, at det er Udtryk for en saare besynderlig og saare dekadent Moral at kræve Understøttelse, naar Arbejde kan skaffes.

Det ærede Medlem Hr. Staining udtalte ogsaa, at der i Cirkulæret af 21. Marts med Hensyn til Begrænsningen af Understøttelsens Højde, som i Henhold til Loven er sat til to Trediedele „af den paa Stedet almindelige Arbejdsløn, henholdsvis for mandlige og for kvindelige Arbejdere“, skulde være sket et Overgreb fra Indenrigsministeriets Side, idet der med Lovens Ord „den paa Stedet almindelige Arbejdsløn“ skulde være ment den faglige Løn. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem Hr. Staining har den Oplysning fra. Allerede i det Cirkulære, som udsendtes af Indenrigsministeriet den 3. Januar til Ordning af hele dette Forhold, var det udtrykkelig sagt, at ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal var det den paa Stedet almindelig gældende Løn for ikke-faglærte Arbejdere, der kom i Betragtning, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det var ogsaa den Forudsætning, under hvilken Forhandlingerne førtes her paa Rigsdagen om det paagældende Punkt i Lovforslaget. (Stemmer: Nej! Staining: Det er ikke sandt!) Ja, det kan de Herrer raabe saa meget, De vil. Deres Udsagn staar ikke mere til Troende end mit. Og i hvert Fald blev der ikke fra de Herrer Side gjort nogen som helst Indsigelse mod Bestemmel-